

geven omschrijvingen tegelijk vallen, zodat de bevoegdheid dan ook zal liggen bij enkele ministers gezamenlijk. Daardoor wordt een zorgvuldige afweging van het belang van geheimhouding tegen andere belangen gewaarborgd.

Artikel 68 van de wet houdt geen criterium in voor het opleggen van een geheimhoudingsplicht of voor het doen van een aanwijzing als daarbedoeld. Wel kan uit de memorie van toelichting en uit de samenhang met artikel 80^{quater} van het Wetboek van Strafrecht worden afgeleid, dat de gegeven bevoegdheden alleen zijn bedoeld voor de gevallen, waarin geheimhouding door het belang van de staat wordt geboden. De ondergetekenden achten het wenselijk dit in het onderhavige besluit uitdrukkelijk vast te leggen. Dit is gebeurd in artikel 1, derde lid.

Een aanwijzing op grond van het eerste lid, onder *a*, laatste zinsnede, of onder *b*, kan een algemene strekking hebben. In dat geval moet zij ingevolge het vierde lid in de *Staatscourant* worden gepubliceerd. Het is echter ook mogelijk dat een aanwijzing op een concreet geval gericht is. Ook dan moet in verband met de artikelen 98 e.v. van het Wetboek van Strafrecht ervoor worden zorggedragen, dat alle betrokkenen van die aanwijzing op de hoogte zijn. Daartoe kan het nuttig zijn, dat de aanwijzing in de *Staatscourant* wordt bekend gemaakt. Hierover kan echter beter van geval tot geval worden beslist.

Artikel 2. In het eerste lid is in algemene bewoordingen de verplichting opgenomen de geheimhouding te verzekeren. Ter voldoening aan deze verplichting moeten onder meer de in het tweede lid genoemde maatregelen worden genomen. Deze maatregelen zijn erop gericht te voorkomen, dat geheime gegevens ter kennis komen van onbevoegden. De onder *b* bedoelde bevoegdheid om te beoordelen of bepaalde personen voldoende betrouwbaar zijn, zal de Minister van Binnenlandse Zaken uitoefenen in nauwe samenwerking met de meest betrokken andere ministers. Naast het in het tweede lid bepaalde kan bij de maatregelen, welke ingevolge het eerste lid moeten worden genomen, worden gedacht aan maatregelen, welke beantwoorden aan de beveiligingsvoorschriften, die bij de rijksverhoorden gelden.

De in het derde lid opgenomen voorschriften houden verband met het vereiste toezicht op de naleving van de geheimhoudingsplicht. Met het onder *a* bedoelde voorschrift wordt beoogd ten behoeve van dit toezicht in bepaalde gevallen een registratie mogelijk te maken. Een dergelijke registratie kan ook nodig zijn om te voldoen aan bepalingen, welke met het oog op de geheimhouding in sommige internationale overeenkomsten op het gebied van de kernenergie zijn opgenomen. In het derde lid, onder *a* en *b*, wordt voorgescreven, dat bepaalde inlichtingen moeten worden verstrekt aan „Onze Ministers”. Door het vierde lid wordt bereikt, dat dit niet steeds dezelfde ministers zijn, maar dat steeds die ministers moeten worden ingelicht, die daarbij in het betrokken geval belang hebben.

De Minister van Economische Zaken,
R. J. NELISSEN.

De Minister van Defensie,
W. DEN TOOM.

421

B E S L U I T van 25 juni 1971 tot wijziging van het Koninklijk besluit van 19 mei 1962 (Stb. 201), houdende vaststelling van de vergoedingen voor de leden enz. van de grondkamers en de Centrale Grondkamer.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Landbouw en Visserij van 14 mei 1971, No. J 1012, Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken, mede namens Onze Minister van Justitie;

Gelet op de artikelen 80 en 86 van de Pachtwet;

De Raad van State gehoord (advies van 2 juni 1971, No. 13);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Landbouw en Visserij van 17 juni 1971, No. J 1224, Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken, mede namens Onze Minister van Justitie;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

In Ons besluit van 19 mei 1962 (Stb. 201)¹⁾, houdende vaststelling van de vergoedingen voor de leden enz. van de grondkamers en de Centrale Grondkamer, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

Artikel 1, eerste lid, wordt gelezen:

Artikel 1. 1. Voor het deelnemen aan een zitting en het bijwonen van een vergadering van de grondkamer wordt aan de plaatsvervangende voorzitter, de leden, de plaatsvervangende leden en de plaatsvervangende secretaris een vergoeding toegekend van f 50,- per dag.

B

In artikel 2, eerste lid, wordt in plaats van „f 60,-” gelezen „f 100,-” en in plaats van „f 40,-” gelezen „f 50,-”.

C

In artikel 3, eerste lid, wordt in plaats van „f 10,-” gelezen „f 15,-” en in plaats van „f 12,-” gelezen „f 18,-”.

D

Aan artikel 3 wordt een derde lid toegevoegd luidende:

3. Bij de berekening van het totale aantal uren waarover een vergoeding volgens de voorgaande leden wordt toegekend, vindt afronding naar boven plaats tot een half uur.

E

Artikel 4, eerste lid, wordt gelezen:

Artikel 4. 1. De tot de rechterlijke macht behorende leden van de Centrale Grondkamer en de in de artikelen 1 en 2 genoemde personen genieten in verband met de in de vorige artikelen genoemde werkzaamheden een vergoeding voor reizen verblijfkosten op de voet van het bepaalde in het Reisbesluit 1971 en de Reisbeschikking Nederland.

F

In artikel 4, tweede lid, wordt in plaats van de Reisbeschikking 1956 gelezen: „de Reisbeschikking Nederland”.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking op de tweede dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad*, waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot 1 januari 1971.

Onze Minister van Landbouw en Visserij is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

Soestdijk, 25 juni 1971.

JULIANA.

De Minister van Landbouw en Visserij,

P. J. LARDINOIS.

Uitgegeven de eerste juli 1971.

De Minister van Justitie,
C. H. F. POLAK.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 8 februari 1967 (Stb. 117).